

Народився 5 листопада 1939 р. у с. Старий Милятин Буського району Львівської області. У 1965 р. закінчив Львівський політехнічний інститут, а в 1996 р. — Львівський техніко-економічний коледж.

М. С. Шевців розпочав трудову діяльність інженером на заводі «Мукачівприлад», потім обіймав посади інженера, старшого інженера, провідного інженера у ВНДІ радіоелектронної медичної апаратури (м. Львів).

Упродовж 1971–1984 рр. працював інструктором, завідувачем відділу, другим секретарем Шевченківського районного комітету партії м. Львова, з 1984 р. очолював виконавчий комітет Шевченківської районної ради м. Львова.

Протягом 1990–2005 рр. Михайло Степанович був начальником (а з 1997 р. — головою правління) ВАТ із газопостачання та газифікації «Львівгаз».

Під його керівництвом і за безпосередньою участю були побудовані та введені в експлуатацію житлові, адміністративні і виробничі споруди, завдяки чому зміцнено матеріально-технічну базу підприємства, а в 1995–1997 рр. — газонаповнювальна станція у с. Павлів Радехівського району, що дало можливість вирішити питання забезпечення жителів Львівської області скраплением газом. У період роботи на цьому підприємстві М. С. Шевціва було встановлену найбільшу кількість газових лічильників для населення області. Товариство об'єднало у своїй структурі 20 районних газових управлінь. Оперативному вирішенню проблем газопостачання області сприяло створення нових районних управлінь-філій з експлуатації газового господарства: Буського, Золочівського, Жидачівського, Радехівського, Перемишлянського, Жовківського, Мостиського, Старосамбірського, Сокальського, Пустомитівського.

Шевців Михайло Степанович

Інженер-електрик, фахівець у сфері газопостачання та газифікації, управлінець

У другій половині 90-х рр. ХХ ст. під керівництвом Михайла Степановича було створене спільне українсько-французьке підприємство, яке займалося відновленням газопроводів шляхом протягування поліетиленових труб у діючі трубопроводи.

Михайло Шевців приділяв велику увагу покращенню соціального становища працівників товариства, зокрема забезпеченню їх житлом. За період його керівництва було збудовано і відкрито санаторій «Арніка» в м. Трускавець, почала працювати база відпочинку «Бадьорість» у смт Шкло Яворівського району.

М. С. Шевців багаторазово був депутатом Львівської районної, міської та обласної рад.

За багаторічну працю та високий професіоналізм Михайло Степанович був нагороджений орденом «За заслуги» III ст. та Почесною грамотою Кабінету Міністрів України. Має подяки, почесні грамоти ПАК «Нафтогаз України», Львівської міської й обласної державних адміністрацій. Йому присвоєно почесне звання «Заслужений працівник промисловості України».

Народився 10 січня 1927 р. у с. Волиця-Дружкопільська (нині — Журавники) Горохівського району Волинської області.

Після закінчення Львівського політехнічного інституту (спеціальність «Технологія переробки нафти і газу») протягом 1953–1955 рр. В. Л. Шевченко працював старшим оператором, черговим інженером, начальником установки на Ново-Уфимському нафтопереробному заводі.

З 1955 р. він пройшов шлях інженера-будівельника, начальника цеху, заступника директора з будівництва Надвірнянського НПЗ. Упродовж 1961–1964 рр. очолював Надвірнянське будівельне управління № 1, яке займалося будівництвом нафтопереробного заводу. У 1964–1966 р. працював начальником проектно-конструкторського відділу Надвірнянського НПЗ.

У 1967 р. Вадим Леонідович був запрошений на роботу до Всесоюзного науково-дослідного і проектно-конструкторського інституту нафтохімічної промисловості (зараз — Український науково-дослідний інститут нафтопереробної промисловості), де став заступником головного інженера й опікувався будівництвом корпусів наукового відділення. З 1976 р. і до останніх днів життя обіймав посаду начальника технологічного відділу ВНДІПКнафтохімію.

В. Л. Шевченко зробив вагомий внесок у розбудову та розвиток інституту. Активний організатор науково-дослідних робіт із відпрацювання технологічних процесів виробництва, створюваних фахівцями установи, пластичних мастил (на мильних загусниках, до високонавантажених вузлів тертя, для шліфування та полірування металів, до зубчатих передач, до опор шарошкових доліт, до магніто-абразивного оброблення металів), мастильно-охолоджувальних рідин (механічного оброблення металів, для холодної та глибокої витяжки, для

Шевченко Вадим Леонідович

Інженер-технолог, фахівець у галузі нафтохімії та нафтопереробки, управлінець

абразивного оброблення металів) і додатків до мастильних матеріалів. Більшість розробок ВНДІПКнафтохімію, технологію яких відпрацьовано у технологічному відділі під керівництвом Вадима Леонідовича, була запроваджена у промисловість. Результати наукових робіт, виконаних на дослідних установках відділу, стали основою для будівництва промислових апаратів для виробництва мастил на мильних загусниках безперервним методом на АТ «Азмол», а також низки додатків: сукцинімідного С-5А, алкілсаліцилатного та високомолекулярної основи Манніха «Дніпрол» відповідно на Новополоцькому, Новокуйбишевському та Кременчуцькому нафтопереробних заводах.

Вадим Шевченко — автор 35 наукових статей і більше десяти винаходів, впроваджених у промисловість.

Нагороджений знаком «Відмінник нафтопереробної й нафтохімічної промисловості СРСР».

Помер 12 грудня 1994 р.